

РЕШЕНИЕ

№ 5463

гр. София, 17.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 05.10.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Луиза Христова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на
прокурора КОСТОВ, като разглежда дело номер **4082** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от Административно процесуалния кодекс
(АПК) във вр.чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания
(ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на С. С. Д. от [населено място], [улица], вх.Б,
ет.4, ап.15 срещу РЕШЕНИЕ от 08.12.2011 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД,
НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 19-и състав по нахд № 16708/2011 г., с което е
потвърдено наказателно постановление № АС 459 от 28.02.2011г., издадено от
началник на отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на основание чл.174, ал.1,
предл.1 от ЗДвП на касатора е наложено административно наказание „лишаване
от право да управлява МПС” за срок от 10 месеца, административно
наказание “глоба” в размер на 350 (триста и петдесет) лв. за нарушение на чл.5,
ал.3, т.1 ЗДвП и с влизане в сила на НП е постановено отнемането на 10 к.т. на
основание чл.3, ал.1 и чл.4, ал.1, т.1 от Наредба № Из-1959/2010г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на
първоинстанционния съдебен акт, като постановен при неправилно приложение
на материалния закон и съществени процесуални нарушения. Поддържа, че в
производството пред СРС не е бил призван по надлежен ред, не е взел участие
в открито съдебно заседание и не е уведомен за постановения съдебен акт.
Посочва, че е налице по-благоприятен закон. Касаторът претендира съда да

постанови решение, с което да отмени решение от 08.12.2011 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 19-и състав по нахд № 16708/2011 г. и по същество на спора да отмени наказателно постановление № АС 459 от 28.02.2011г., издадено от началник на отдел “Пътна полиция” при СДВР.

Ответникът по касационната жалба началник отдел “Пътна полиция” при СДВР не взема становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение от 08.12.2011 г. Софийски районен съд, Наказателно отделение, 19-и състав по нахд № 16708/2011 г. е потвърдил наказателно постановление № АС 459 от 28.02.2011г., издадено от началник на отдел “Пътна полиция” при СДВР, с което на основание чл.174, ал.1, предл.1 от ЗДвП на касатора е наложено административно наказание „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 10 месеца, административно наказание “глоба” в размер на 350 лв. За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетел на установяване на нарушението и съставяне на АУАН Б. Г. Б. и писмените доказателства от административно-наказателната преписка, приобщени по реда на чл.283 НПК, включително протокол за химическа експертиза № 305/11.02.2011г. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при установяване на административното нарушение и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, като касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл.5, ал.3, т.1 ЗДвП като е управлявал МПС след употреба на алкохол – положителна проба от тестване с алкотест дрегер – 0.98 промила в издишания въздух и концентрация на алкохол в кръвта от 1.1. промила съгласно протокол за химическа експертиза № 305/11.02.2011г.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 19-и състав е валидно и допустимо. Съобразно чл.220 АПК касационната инстанция не е инстанция по установяване на фактите, а по правилното приложение на закона. Приложението на материалния закон се преценява съобразно установените от първоинстанционния съд факти. От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 11.02.2011г., около 00:45 часа касаторът С. С. Д. управлявал товарен автомобил марка „А.” с ДК [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], когато бил спрял за проверка от служител на СДВР А. Н. П. в присъствието на свидетели очевидци Б. Г. Б. и Г. Д. и изпробван за употреба на алкохол от служители на ОПП с „Алкотест Дрежел” № 7410, проба № 3997 който отчетел положителен резултат 0.98 промила алкохол, а съгласно протокол за химическа експертиза № 305/11.02.2011г. – 1.1 промила

алкохол в кръвта. В АУАН касаторът вписал възражение „пийнах една глътка вино за наздраве”.

Касационната инстанция намира, че районният съдия правилно е кредитирал показанията на свидетеля очевидец Б. „водачът лъхаше на алкохол”, които съответстват на писмените доказателства от преписката – издаден на лицето талон за медицинско изследване № 0325308 от 11.02.2011г. и протокол за химическа експертиза от 11.02.2011г., която потвърждава наличие на етилов алкохол в кръвта на касатора от 1.1 промила. При тези данни по делото районният съдия е извел правилен извод, че съвкупната преценка на всички доказателства по делото установява административното нарушение по несъмнен начин. Изцяло неоснователни са касационните оплаквания, че пред СРС касаторът е бил призован нередовно и е нарушено правото му на участие в процеса. И за двете проведени от СРС съдебни заседания на 15.11.2011г. и на 08.12.2011г. касаторът е бил редовно призован на посочения в жалбата до СРС адрес, като призовка е връчена на лице по чл.180, ал.2 НПК. Видно от протоколите за проведени съдебни заседания, касаторът не се е явил пред СРС, като това обстоятелство не е поради допуснато от съда процесуално нарушение, а по волята на лицето. Съдебното решение е постановено в съдебно заседание на 08.12.2011г. Несъобщаването на съдебния акт не е накърнило правото на защита на лицето, тъй като не е започнал да тече срок за обжалване на решението и касаторът е упражнил редовно правото си на касационна жалба.

Касационната инстанция приема, че районният съдия е изпълнил задължението си за разкриване на обективната истина по делото (чл.13 НПК), като е постановил решение по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото (чл.14 НПК). Събраните доказателства са пълни, безпротиворечиви и категорично и несъмнено установяват, че касаторът е нарушил забраната по чл.5, ал.3, т.1 ЗДвП да не управлява МПС след употреба на алкохол. Районният съдия не е тълкувал превратно събраните по делото доказателства, нито е допуснал нарушение на правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса. При съвкупната преценка на събраните по делото доказателства районният съдия е формирал правилен извод, че касаторът е осъществила от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл.5, ал.3, т.1 ЗДвП, като наложеното на нарушителя наказание е в законоустановения размер. Районният съдия е изложил мотиви относно индивидуализирането на административното наказание съобразно чл.27, ал.2 ЗАНН. Съгласно редакцията на санкционната разпоредба на чл.174, ал.1 ЗДвП към датата на установяване на нарушението и издаване на НП наказанията за лице, което управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда до 1,2 на хиляда включително са кумулативно: «лишаване от право да управлява моторно превозно средство» за срок от 1 до 12 месеца и наказание «глоба» в размер от 200 до 500 лв. Към датата на постановяване на решението на касационната инстанция е увеличен размера и на двете наказания: «лишаване от право да управлява моторно превозно средство» за срок от 6 до 12 месеца и наказание «глоба» в размер от 500 до 1000 лв. Ето защо не е налице визираната от касатора хипотеза на

по-благоприятен закон по смисъла на чл.3, ал.2 ЗАНН. Правилно е посочен в НП и размера на отнетите контролни точки съобразно чл.4, ал.1, т.1 от Наредба № Из-1959/2007г. Правилно е преценен размера на наложените наказания по смисъла на чл.27, ал.2 ЗАНН съобразно извършените от касатора многобройни нарушения на ЗДвП, видно от приложена от ответника разпечатка на името на касатора за съставени АУАП и НП, като очевидно налаганите санкции не са постигнали целта си съобразно чл.12 ЗАНН. Ето защо при постановяване на обжалваното решение не е допуснато касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 и по чл.348, ал.1, т.2 НПК.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение 08.12.2011 на СРС, НО, 19-и състав по нахд № 16708/2011г. е правилно и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С.-град, II-ри Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 08.12.2011г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 19-ти състав по нахд № 16708/2011 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.